

انحلال جامعه ملل پس از جنگ جهانی دوم

جامعه ملل نخستین سازمان بین‌المللی است که بعد از پایان جنگ اول جهانی به پیشنهاد وودرو ویلسون، رئیس‌جمهور وقت آمریکا و فرمان‌پاپ در دهم ژانویه 1920م شکل گرفت. میثاق جامعه ملل در سال 1919م در کنفرانس صلح پاریس به تصویب رسید.

انحلال جامعه ملل پس از جنگ جهانی دوم (1946م)

جامعه ملل نخستین سازمان بین‌المللی است که بعد از پایان جنگ اول جهانی به پیشنهاد وودرو ویلسون، رئیس‌جمهور وقت آمریکا و فرمان‌پاپ در دهم ژانویه 1920م شکل گرفت. میثاق جامعه ملل در سال 1919م در کنفرانس صلح پاریس به تصویب رسید. ولی با عدم تصویب صلح ورسای از طرف کنگره آمریکا، جامعه ملل بدون عضویت ایالات متحده آمریکا شروع به کار کرد. مقر جامعه ملل در ژنو در کشور سوئیس و نخستین دبیر کل آن یک دیپلمات انگلیسی بود. جامعه ملل با عضویت 49 کشور شروع به کار کرد و سیزده کشور دیگر نیز در طول حیات جامعه به آن پیوستند. با این حال این جامعه ملل در جلوگیری از وقوع جنگ جهانی دوم و دفع تجاوز ایتالیا به اتریش، تجاوز آلمان به اتریش، تجاوز ژاپن به چین و تجاوز شوروی به فنلاند به تدریج اعتبار خود را از دست داد و این مسئله سرآغاز نابودی جامعه ملل شد. از آن سو، کشورهای متجاوز برای این که تعهدی در قبال جامعه ملل نیز نداشته باشند به تدریج آن را ترک کردند و این امر بیش از قبل، ضعف جامعه را به دنبال آورد. مشکل اساسی کار جامعه ملل چنان که سازمان ملل بدان دچار است، نبودن ضمانتی برای اجرای قطعنامه‌های جامعه ملل بود و جامعه ملل نمی‌توانست دولت‌های بزرگ را وادار به پیروی از مقررات خود کند. در جریان جنگ دوم جهانی، جامعه ملل عملاً به حال تعلیق درآمد و در پایان جنگ با واگذاری مسئولیت خود به سازمان ملل، انحلال خود را در نوزدهم آوریل 1946م پس از حدود بیست و شش سال فعالیت اعلام کرد.